

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) มีความมุ่งหมายเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ลำดับการเกิด เพศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กับพฤติกรรมกล้าแสดงออก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และค้นหาตัวทำนายที่ดี เพื่อสร้างสมการพยากรณ์พฤติกรรมกล้าแสดงออก โดยศึกษาจากนักเรียนมัธยมศึกษาส่วนกลาง เขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2531 จำนวน 1,270 คน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ก. ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนที่กำลังเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2531 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาส่วนกลาง เขตกรุงเทพมหานคร จากแปดกลุ่มโรงเรียนซึ่งจำแนกตามกลุ่มโรงเรียนกรมสามัญศึกษา ซึ่งมีโรงเรียนในสังกัดทั้งสิ้นจำนวน 105 โรงเรียน มีนักเรียนรวมทั้งสิ้นจำนวน 52,669 คน

ข. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2531 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 8 โรงเรียน โรงเรียนละ 4 ห้องเรียน โดยสุ่มเฉพาะที่เป็นโรงเรียนสหศึกษา ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 78 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) โดยผู้วิจัยตัดรายชื่อโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร เฉพาะที่เป็นโรงเรียนสหศึกษา จำแนกตามกลุ่มโรงเรียนกรมสามัญศึกษา ซึ่งแบ่งเป็น 8 กลุ่ม แล้วสุ่มโรงเรียนจากในแต่ละกลุ่มมากลุ่มละ 1 โรงเรียน แต่ละโรงเรียนสุ่มเฉพาะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มา 4 ห้องเรียน

ได้ห้องเรียนทั้งสิ้น 32 ห้องเรียน คิดเป็นจำนวนนักเรียนที่ได้ 1,535 คน
 นักเรียนตอบแบบสอบถามไม่สมบูรณ์ 135 คน นักเรียนที่ไม่สามารถจำแนกประเภท
 ของการอบรมเลี้ยงดูและประเภทของพฤติกรรมการแสดงออก 130 คน ผู้วิจัยได้
 คัดออก ไม่นำมาวิเคราะห์เหลือนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้
 จำนวนทั้งสิ้น 1,270 คน ซึ่งแยกรายละเอียดของกลุ่มตัวอย่างไว้ในตารางที่ 1
 ดังนี้

ตารางที่ 1 จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามโรงเรียน

กลุ่มโรงเรียนที่	ชื่อโรงเรียน	จำนวนนักเรียน รวมในชั้นม.3	จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง		
			ชาย	หญิง	รวม
1	ราชวินิตมัธยม	630	50	71	121
2	เจ้าพระยาวิทยาคม	514	85	71	156
3	สตรีวิทยา 2	642	61	114	175
4	ศรีพญา	544	74	98	172
5	วัดหนองจอก	351	83	87	170
6	มหารณพาราม	321	82	90	172
7	บางปะกอกวิทยาคม	498	56	81	137
8	วัดรางบัว	605	62	105	167
	รวม	4,105	553	717	1,270

ตัวแปรที่ศึกษา

ก. ตัวแปรทำนาย (Predictor)

1. วิธีการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่
 - 1.1 การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย
 - 1.2 การอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง
 - 1.3 การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน
2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง
3. ลำดับการเกิด
4. เพศ
5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข. ตัวแปรเกณฑ์ (Criterion)

1. พฤติกรรมกล้าแสดงออก
2. พฤติกรรมก้าวร้าว
3. พฤติกรรมไม่กล้าแสดงออก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ก. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยสำหรับตัวทำนาย ได้แก่

1. แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป ซึ่งจะครอบคลุมตัวแปรที่ต้องการศึกษาต่อไปนี้ คือ

เพศ

ลำดับการเกิด

ผลการเรียนในรูปของคะแนนเฉลี่ยสะสมของภาคการศึกษา

ที่ 1 ปีการศึกษา 2531

2. แบบสอบถามเกี่ยวกับวิธีการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่

ใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับวิธีการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ ซึ่ง

ผู้วิจัยดัดแปลงมาจากแบบสอบถามเกี่ยวกับวิธีการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ ของถิ่น

แพเพอร์ (2517)

2.1 ลักษณะของแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้เป็นการให้นักเรียนรายงานตนเอง จำนวน 60 ข้อ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ตอนละ 20 ข้อ โดยที่

ข้อที่ 1, 4, 7, ..., 58 เป็นการวัดการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง

ข้อที่ 2, 5, 8, ..., 59 เป็นการวัดการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย

ข้อที่ 3, 6, 9, ..., 60 เป็นการวัดการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน

ในการตอบแบบสอบถาม เนื่องจากแบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามประเภทมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามระดับความมากน้อยของวิธีการที่พ่อแม่ปฏิบัติต่อนักเรียนผู้ตอบแบบสอบถามดังนี้คือ

	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คะแนน	5	4	3	2	1

การตอบให้นักเรียนกาเครื่องหมาย (/) ลงในช่องว่างที่แทนระดับความมากน้อยของพฤติกรรมที่พ่อแม่ปฏิบัติต่อนักเรียนเพียง 1 ช่องเท่านั้น ในแต่ละข้อ

2.2 เกณฑ์การให้คะแนน

ให้นำคะแนนในแต่ละตอนตอนละ 20 ข้อ มารวมกัน เฉพาะแต่ละตอน หากนักเรียนคนใดได้คะแนนตอนหนึ่งตอนใดมากกว่าคะแนนตอนรองลงมาไม่ต่ำกว่า 5 คะแนน จึงจะถือว่านักเรียนได้รับการอบรมเลี้ยงดูตามประเภทที่ได้คะแนนสูงสุดนั้น

2.3 คุณภาพของแบบสอบถาม

ในปี 2517 ถิ่น แพเพเซอร์ ได้นำแบบสอบถามไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนแจ้จวิทยา และโรงเรียนหวังดี จังหวัดสงขลา จำนวน 102 คน ดำเนินหาค่าความเที่ยงโดยวิธีแบ่งครึ่ง (Split-half) ได้ค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม ตามการอบรมเลี้ยงดูแต่ละประเภทดังนี้

การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย	0.98
การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน	0.98
การอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง	0.99

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามวิธีการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ไปทดลองสอบ (Tryout) ก่อนการทดลองจริงกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนราชวินิต บางแก้ว ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 100 คน คำนวณหาค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha) ตามการอบรมเลี้ยงดูแต่ละประเภทดังนี้

การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย	0.89
การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน	0.74
การอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง	0.83

3. แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง

ใช้แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ของไพจิตร ฝึกเจริญผล (2523) ซึ่งดัดแปลงและปรับปรุงมาจากแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง 3 ชุด คือแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองของ ปีแอร์ซ แฮร์ริส (The Piers - Harris Children's Self-Concept Scale) ฉบับที่แปลโดย จูไรรัตน์ เปรมิขเรีเยอร์ แบบวัดอัตมโนทัศน์เทนเนสซี (The Tennessee's Self-Concept Scale) แปลโดย อ่ำไพ ศิรินิพัฒน์ และแบบวัดตนตามอรรถภาพของสิทธิโชค วรานุสันติกุล

3.1 ลักษณะของแบบสอบถาม

แบบสอบถามมีลักษณะเป็น Semantic Differential Technique จัดคู่คำคุณศัพท์ที่มีความหมายตรงข้ามกัน 25 คู่ ใช้มาตราส่วนประมาณค่า 7 ระดับ โดยเริ่มต้นจากคำคุณศัพท์ที่มีความหมายทางบวก คำคุณศัพท์ทั้ง 25 คู่ จะครอบคลุมลักษณะต่อไปนี้

ก. ด้านร่างกายและบุคลิกภาพ มีคำว่า แข็งแรง-อ่อนแอ ร่าเริง-เศร้าโศก หน้าตาดี-ซีเหร่ รูปร่างสมส่วน-รูปร่างไม่สมส่วน บุคลิกดี-บุคลิกไม่ดี

ข. ด้านความสามารถในการศึกษา มีคำว่า เรียนดี-เรียนไม่ดี ชยัน-ซีเกียจ ความจำดี-ซีลืม เก่ง-ไม่เก่ง มีความสามารถ-ไม่มีความสามารถ เฉียบแหลม-ทึม เอาการเอางาน-เหลวไหล

ค. ด้านความสามารถในการสังคมและความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น มีคำว่า เข้ากับผู้อื่นได้ดี-เข้ากับผู้อื่นไม่ได้ ไว้ใจได้-ไว้ใจไม่ได้ รับผิดชอบ-ไม่รับผิดชอบ ให้ความร่วมมือ-ต่อต้าน ชอบช่วยเหลือ-ไม่ชอบช่วยเหลือ มองคนในแง่ดี-มองคนในแง่ร้าย น่าคบ-ไม่น่าคบ

ง. ด้านอารมณ์ความรู้สึกอุปนิสัยใจคอ มีคำว่า มีอารมณ์ขัน-เคร่งเครียด เห็นแก่ส่วนรวม-เห็นแก่ส่วนตน กระตือรือร้น-เรื่อยๆ เฉื่อยๆ เชื่อมั่นในตนเอง-ไม่เชื่อมั่นในตนเอง มีเหตุผล-เอาแต่อารมณ์ อดทน-ไม่อดทน

3.2 เกณฑ์การให้คะแนน

แบบสอบถามมีลักษณะเป็น Semantic Differential Technique ใช้มาตราส่วนประมาณค่าระหว่างคำคุณศัพท์แต่ละคู่ 7 ระดับ การตรวจให้คะแนน เรียงลำดับตั้งแต่ 7 คะแนน จนถึง 1 คะแนน โดยเริ่มต้นจากคำคุณศัพท์ที่มีความหมายทางบวก การตอบให้ผู้ตอบกาเครื่องหมาย (/) ในช่องที่ตรงกับระดับคะแนนที่ผู้ตอบคิดว่าตรงกับลักษณะของตนเองมากที่สุด แล้วนำคะแนนทุก ๆ ข้อมารวมกันเป็นคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง

3.3 คุณภาพของแบบสอบถาม

ในปี พ.ศ. 2523 ไพจิตร ฝักเจริญผล ได้นำแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แล้วหาค่าความเที่ยงของแบบสอบถามด้วยวิธีทดสอบซ้ำ วันช่วงการทดสอบ 2 สัปดาห์ ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยง 0.84 ต่อมาในปี พ.ศ. 2527 พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ ได้นำแบบสอบถามนี้ไปทดลองกับเยาวชนที่กระทำผิดกฎหมายอายุระหว่าง 14-18 ปี ในสถานฝึกอบรมบ้านกรูณาและบ้านปราณี ของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง จำนวน 40 คน คำนวณหาค่าความเที่ยงโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha) ได้ค่าความเที่ยง 0.95 ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามนี้ไปทดลองสอบ (tryout) คำนวณหาค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha) ได้ค่าความเที่ยง 0.93

ข. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยสำหรับตัวเกณฑ์ ได้แก่

4. แบบสอบวัดพฤติกรรมการแสดงออกของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ใช้แบบสอบวัดพฤติกรรมการแสดงออกของนักเรียนระดับ

มัธยมศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยดัดแปลงมาจากแบบสอบ The Children's Assertive Behavior Scale ของ Larry Michelson และ Randy Wood (1981)

4.1 ลักษณะของแบบสอบถาม

แบบสอบถามเป็นแบบสอบ ประเภทเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ โดยที่โจทย์คำถามแต่ละข้อจะแทนสถานการณ์ต่าง ๆ ที่นักเรียนสามารถพบเห็นเป็นปกติในชีวิตประจำวัน ตัวเลือก 3 ตัวในแต่ละข้อจะแทนพฤติกรรมที่นักเรียนจะแสดงตอบเมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์นั้น ๆ กำหนดลักษณะของพฤติกรรมที่แสดงตอบได้เป็น 3 ลักษณะ คือ 1. พฤติกรรมที่แสดงตอบในทางก้าวร้าว 2. พฤติกรรมที่แสดงตอบในทางกล้าแสดงออก และ 3. พฤติกรรมที่แสดงตอบในทางไม่กล้าแสดงออก ในการตอบแบบสอบถามจะให้นักเรียนเลือกตอบเพียงพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งที่ตรงกับความคิดหรือการแสดงออกของนักเรียนในแต่ละข้อคำถาม

4.2 การสร้างแบบสอบ ได้แบ่งออกเป็นขั้นตอนต่าง ๆ

3 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดลักษณะของพฤติกรรม โดยผู้วิจัยทำการศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำมาสร้างเป็นโจทย์คำถามตามลักษณะสถานการณ์ต่าง ๆ จำนวน 80 ข้อ แล้วนำไปให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 อาจารย์ผู้สอน อาจารย์ฝ่ายแนะแนว ของโรงเรียนมัธยมวัดมกุฎกษัตริย์ ตรวจสอบแก้ไขสำนวนและความเป็นไปได้ของสถานการณ์เหล่านั้น จากนั้นจึงนำโจทย์คำถามทั้งหมดมาคัดเลือก โดยเลือกข้อที่มีคะแนนความถี่สูงได้ทั้งหมดจำนวน 70 ข้อ

ขั้นที่ 2 นำโจทย์คำถามที่คัดเลือกแล้วมาให้อาจารย์ในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีประสบการณ์ในการสอนมาแล้วไม่ต่ำกว่า 3 ปี เป็นผู้เขียนพฤติกรรมที่คิดว่านักเรียนจะแสดงตอบได้กลับมาเมื่อพบกับสถานการณ์ต่าง ๆ ตามโจทย์คำถามข้อนั้น ๆ โดยกำหนดให้ตัวเลือก (ก) แทนพฤติกรรมที่แสดงออกในเชิงก้าวร้าว ตัวเลือก (ข) แทนพฤติกรรมที่แสดงออกในเชิงกล้าแสดงออก และตัวเลือก (ค) แทนพฤติกรรมที่แสดงออกในเชิงไม่กล้าแสดงออก ลักษณะการแสดงผลเหล่านี้ อาจารย์เป็นผู้เขียนขึ้นโดยอาศัยประสบการณ์ที่ได้จากการสังเกต

และคลุกคลีกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมการแสดงออกต่างๆ กัน จากนั้นจึงนำตัวเลือกทั้งหมดมาคัดเลือก โดยพิจารณาเลือกข้อที่มีลักษณะตรงตามความหมายของพฤติกรรมกล้าแสดงออก พฤติกรรมก้าวร้าวและพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออกตามที่ได้ศึกษามา แล้วจึงนำมาคัดเลือกอีกครั้งหนึ่ง โดยเลือกข้อที่มีความถี่สูงสุดจากคำตอบที่อาจารย์แต่ละท่านตอบมา จากนั้นจึงนำมาจัดเรียงใหม่ ตัดข้อที่ไม่เหมาะสมหรือเป็นสถานการณ์ที่คล้ายกันมากออก แล้วจึงนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจแก้ไขในขั้นสุดท้าย ได้ข้อสอบทั้งหมด 60 ข้อ

ขั้นที่ 3 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 250 คน นำผลที่ได้มาตรวจวิเคราะห์หาค่าความเที่ยง โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha) ได้ค่าความเที่ยง 0.75 คำนวณหาค่าความตรง โดยใช้ความตรงตามสภาพ (Concurrent Validity) จากการให้อาจารย์ผู้สอนเป็นผู้กำหนดว่านักเรียนผู้นั้นมีพฤติกรรมแบบใดแล้วจัดเข้ากลุ่มตามลักษณะของพฤติกรรม ได้กลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมกล้าแสดงออก จำนวน 90 คน กลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว จำนวน 80 คน และกลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออก จำนวน 80 คน แล้วให้นักเรียนเลือกตอบแบบสอบถามตามความรู้สึกที่แท้จริงของตน เปรียบเทียบคะแนนที่ได้รับจากการตอบแบบสอบถามของนักเรียนผู้นั้นกับพฤติกรรมที่แท้จริงของเขา ตามการประเมินของอาจารย์ผู้สอน ได้ค่าความตรงโดยแยกตามลักษณะของพฤติกรรมที่แสดงออก ดังนี้ พฤติกรรมกล้าแสดงออก = ร้อยละ 79 พฤติกรรมก้าวร้าว = ร้อยละ 70 และพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออก = ร้อยละ 73 คำนวณหาค่าความยากค่าอำนาจจำแนก และค่าทีของแบบสอบ โดยนำคะแนน 25 เปอร์เซนต์ กลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ มาวิเคราะห์หาค่าที แล้วเลือกเฉพาะข้อที่มีค่าทีที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามในบางข้อให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ได้แบบสอบถามทั้งสิ้น 40 ข้อ

4.3 เกณฑ์การให้คะแนน

ในแต่ละข้อ จะมีพฤติกรรมที่แสดงตอบได้ในสถานการณ์นั้น ๆ อยู่ 3 ลักษณะ ซึ่งจะมีคะแนนเป็น 1 คะแนนเท่ากันหมด หากนักเรียนเลือกตอบตรงกับพฤติกรรมใด นักเรียนก็จะได้คะแนนในส่วนของพฤติกรรมนั้น ๆ

เป็น 1 คะแนน โดยในแต่ละข้อนักเรียนจะเลือกตอบได้เพียง 1 พฤติกรรมเท่านั้น เมื่อตอบครบ 40 ข้อแล้ว จะนำคะแนนที่ได้มาจัดรวมตามลักษณะของพฤติกรรมทั้ง 3 ด้าน นักเรียนคนใดเลือกตอบในข้อที่แสดงพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งมากที่สุด โดยมากกว่าพฤติกรรมในตอนรองลงมา 5 คะแนนขึ้นไป จะถือว่านักเรียนมีพฤติกรรม การแสดงออกในลักษณะนั้น

4.4 คุณภาพของแบบสอบถาม

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามนี้ไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2530 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว โรงเรียนศึกษานารี และโรงเรียนมัธยมวัดมกุฎกษัตริย์ จำนวน 250 คน คำนวณหาค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha) ได้ค่าความเที่ยง .80

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง โดยได้รับความร่วมมือจากอาจารย์ฝ่ายแนะแนวของโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้ง 8 แห่ง เป็นผู้จัดเวลาในการตอบแบบสอบถาม และจัดกลุ่มนักเรียนให้โดยเลือกนักเรียนที่มีพฤติกรรมการแสดงออกมากทั้ง 3 ประเภท และเลือกนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งสูงและต่ำคละกันไป โดยพยายามจัดให้แต่ละประเภทมีสัดส่วนใกล้เคียงกันทุกโรงเรียน

ผู้วิจัยเป็นผู้แจกแบบสอบถามให้นักเรียนอธิบายวิธีตอบแบบสอบถามแต่ละประเภท แล้วจึงให้นักเรียนอ่านและตอบแบบสอบถามทั้งหมดด้วยตนเอง แล้วนำแบบสอบถามทั้งหมดมาตรวจให้คะแนนตามลักษณะการตรวจให้คะแนนของแบบสอบถามแต่ละฉบับ เริ่มเก็บข้อมูลวันที่ 8 พฤศจิกายน 2531 ถึงวันที่ 10 มกราคม 2532

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยเทคนิค การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยวิธีการวิเคราะห์แบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้น ๆ (Stepwise) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรดังนี้

1. หาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกล้าแสดงออก กับ ตัวแปรต้น คือ วิธีการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ทั้ง 3 แบบ ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ลำดับการเกิด เพศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. หาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมก้าวร้าวกับตัวแปรต้น คือ วิธีการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ทั้ง 3 แบบ ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ลำดับการเกิด เพศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3. หาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออกกับตัวแปรต้น คือ วิธีการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ทั้ง 3 แบบ ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ลำดับการเกิด เพศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ในการวิเคราะห์ได้สร้างตัวแปรกลุ่มบางตัวเป็นตัวแปรทวิ (Dichotomous variables) ซึ่งเป็นตัวแปรที่ชี้ให้ทราบว่าตัวอย่างมีคุณสมบัติใดคุณสมบัติหนึ่งในลักษณะ "ใช่" หรือ "ไม่ใช่" เท่านั้น

ตัวแปรกลุ่มที่แปลงเป็นตัวแปรทวิ ได้แก่

ก. เพศ ให้คะแนน 1 สำหรับตัวอย่างที่เป็นเพศชาย และให้คะแนน 0 สำหรับตัวอย่างที่เป็นเพศหญิง

ข. ลำดับการเกิด ให้คะแนน 1 สำหรับตัวอย่างที่เป็นบุตรคนแรก ของครอบครัว และให้คะแนน 0 สำหรับตัวอย่างที่เป็นบุตรลำดับถัดมาของครอบครัว

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย